

Vårdpersonals erfarenheter av att använda IPOS i patientmötet

Kicki Törnquist¹, Anders Gruvebäck¹, Ulrika Olsson Möller², Birgit Rasmussen^{3,4}, Ingela Beck^{2,3,5}

¹ Avancerad sjukvård i hemmet (ASIH), Palliativa enheten, Region Skåne, Lund, Sverige

² Fakulteten för hälsovetenskap, Avdelningen för sjuksköterskeutbildningarna och integrerad vårdvetenskap, Högskolan Kristianstad, Kristianstad, Sverige

³ Palliativt Utvecklingscentrum, Lunds Universitet och Region Skåne, Lund, Sverige

⁴ Medicinska fakulteten, Institutionen för hälso- och vårdvetenskap, Lunds Universitet, Lund, Sverige

⁵ Medicinska fakulteten, Institutionen för kliniska vetenskaper Lund, Lunds Universitet, Onkologi, Lund, Sverige

Bakgrund: Integrated Palliative care Outcome Scale (IPOS) är ett skattningsinstrument inom gruppen patientrapporterade utfallsmått som är utvecklat och används för att identifiera fysiska, psykiska, existentiella och sociala behov och problem. Formuläret implementerades 2017 inom specialiserad palliativ vård i södra Sverige, som en del i den större studien "Meningsfull bedömning av vårdbehov". Implementering samt patienters och närståendes upplevelse av att använda formuläret har studerats, dock saknas det kunskap om vårdpersonals erfarenheter av att använda IPOS i patientmötet inom specialiserad palliativ vård.

Frågeställning: Vilka är vårdpersonalens erfarenheter av att använda IPOS i patientmöten inom specialiserad palliativ vård?

Metod: Fem fokusgruppsintervjuer genomfördes, med sammanlagt 18 sjuksköterskor/undersköterskor som rekryterats genom ett strategiskt urval från fyra palliativa vårdenheter. Insamlad data bearbetades med kvalitativ innehållsanalys.

Resultat: Användandet av IPOS upplevdes både som underlättande och utmanande. När formuläret användes som underlag för samtal främjade det möjligheterna att förstå patientens behov och gav vägledning i val av vårdåtgärder. En etablerad relation till patienten, en vana av att använda IPOS, en lugn miljö och tillräckligt med tid togs upp som viktiga förutsättningar för att det skulle bli ett naturligt samtal. Även om erfarenheterna var att de flesta patienter och närstående var nöjda med IPOS-samtalen var det för en del av informanterna en utmaning att samtala kring de psykosociala frågorna i formuläret, och att hantera situationer när patienter inte tyckte om eller hade svårigheter med att genomföra skattningar.

Konklusion: Genom att använda IPOS som underlag för samtal lyftes patienternas upplevelser av behov och problem fram. Att samtala kring psykosociala frågor och att hantera patienters svårigheter att svara på frågeformulär kräver vana och vidare samtalsträning.